

בְּרוּךְ אַתָּה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל, אֲבִינוּ, מֶלְכֵנוּ,
 אֲדִירֵנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, יוֹצְרֵנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ
 יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל. הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל,
 שֶׁבְּכָל יוֹם נִיּוֹם הוּא הַטֵּיב, הוּא מְטִיב, הוּא יִטֵּיב לָנוּ,
 הוּא גִמְלָנוּ, הוּא גּוֹמְלָנוּ, הוּא יְגַמְלָנוּ לְעֵד לְחַן וּלְחֶסֶד
 וּלְרַחֲמִים, וּלְרוּחַ הַצֵּלָה וְהַצִּלָּה, בִּרְכָה וִישׁוּעָה, נַחֲמָה,
 פְּרִנְסָה וְכִלְכִּלָה, וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב, וּמִכָּל
 טוֹב לְעוֹלָם אֵל יַחֲסֵרְנוּ אָמֵן: הַרְחֵמֶן הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד. הַרְחֵמֶן הוּא יִתְבָּרֵךְ בְּשֵׁמִים וּבְאָרֶץ. הַרְחֵמֶן
 הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים, וְיִתְפָּאֵר בָּנוּ לְעֵד וּלְנֶצַח נְצָחִים,
 וְיִתְהַדָּר בָּנוּ לְעֵד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. הַרְחֵמֶן הוּא יִפְרִנֵּסֵנוּ
 בְּכָבוֹד. הַרְחֵמֶן, הוּא יִשְׁבֹּר עָלֵנוּ מֵעַל צָנָאֲרֵנוּ וְהוּא
 יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ. הַרְחֵמֶן, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בִּרְכָה
 מִרְכָּה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׁאָכְלֵנוּ עָלָיו. הַרְחֵמֶן,
 הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב, וַיִּבְשֹׁר לָנוּ
 בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת. הַרְחֵמֶן הוּא יִבְרֹךְ אֶת
 בָּעַל הַבֵּית הַזֶּה בָּעַל בְּרִית הַמִּילָה, וְאֶת אִשְׁתּוֹ הַיּוֹלֶדֶת
 וְאֶת בָּנָם הַרֵךְ הַנִּמּוֹל, וְאֶת הַסַּנְדֵּק, וְאֶת הַמּוֹהֵל, וְאֶת כָּל
 הַמְּסוּבִין כָּאֵן, אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זֶרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר
 לָהֶם, אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ
 אֲבִרָהִם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכָל, מְכָל, כָּל. כֵּן יִבְרֹךְ אוֹתָנוּ כָּלֵנוּ
 יַחַד, בְּכָרְכָה שְׁלָמָה, וְנֹאמַר אָמֵן:

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוֹת, שְׁתֵּהא לְמִשְׁמֶרֶת
 שָׁלוֹם, וְנִשְׂא בִּרְכָה מֵאֵת יְיָ, וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצָא חַן וְשֶׁכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

*הַרְחֵמֶן, הוּא יִבְרֹךְ אֲבֵי הַיָּלָד וְאִמּוֹ, וְיִזְכּוּ לַגְּדֻלָּה וּלְחֻנּוֹ
 וּלְחֻכְמוֹ, מִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהַלֵּאָה יִרְצֶה דָּמּוֹ, וַיְהִי יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ אָמֵן.

כתאומים:

*הַרְחֵמֶן, הוּא יִבְרֹךְ אֲבֵי הַיָּלָדִים וְאִמָּם, וְיִזְכּוּ לַגְּדֻלָּה וּלְחֻנּוֹ
 וּלְחֻכְמוֹ, מִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהַלֵּאָה יִרְצֶה דָּמּוֹ, וַיְהִי יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ עִמָּם אָמֵן.

הַרְחַמֵּן,

הוא יְבָרֵךְ בְּעַל בְּרִית הַמִּלָּה, אֲשֶׁר שָׁשׁ לַעֲשׂוֹת
צֶדֶק בְּגִילָה, וַיִּשְׁלַם פְּעָלוֹ וּמִשְׁכָּרְתּוֹ כְּפִילָה,
וַיִּתְּנֵהוּ לַמַּעֲלָה לַמַּעֲלָה אֲמֵן.

הַרְחַמֵּן,

הוא יְבָרֵךְ רֶךְ הַנִּמּוּל לַשְׁמוּנָה¹, וַיְהִי יָדָיו וְלִבּוֹ
לֹאֵל אֲמוּנָה, וַיִּזְכֶּה לִרְאוֹת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה, שֶׁלֹּשׁ
פְּעָמִים בַּשָּׁנָה אֲמֵן.

הַרְחַמֵּן,

הוא יְבָרֵךְ הַמֶּל בָּשָׂר הָעֶרְלָה, וּפְרַע וּמִצֵּץ דָּמִי
הַמִּלָּה, אִישׁ הַיָּרָא וְרֶךְ הַלֵּכֵב עֲבוּדָתוֹ פְּסוּלָה,
אִם שֶׁלֹּשׁ אֱלֹהִים לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ אֲמֵן.

הַרְחַמֵּן,

הוא יִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחוֹ הוֹלֵךְ תָּמִיד, בְּזִכְוֹת חֲתָן
לְמוֹלוֹת דָּמִים, לְבָשָׂר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת וְנַחוּמִים,
לְעַם אֶחָד מְפֹזָר וּמִפְּרֵד בֵּין הָעַמִּים אֲמֵן.

הַרְחַמֵּן,

הוא יִשְׁלַח לָנוּ כֹּהֵן צֶדֶק אֲשֶׁר לִקַּח לְעִילּוּם, עַד
הוֹכֵן כִּסְאוֹ כְּשֶׁמֶשׁ וַיַּהֲלֹם, וַיִּלֵּט פָּנָיו בְּאַדְרָתוֹ
וַיִּגְלוֹם, בְּרִיתִי הֵיטָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם: אֲמֵן.

בשבת:

הַרְחַמֵּן, הוא יִנְחִילָנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ שָׁכַת וּמְנוּחָה
לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

בראש חודש:

הַרְחַמֵּן, הוא יַחְדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה
וְלִכְרָכָה:

ביום טוב:

הַרְחַמֵּן, הוא יִנְחִילָנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב:

בראש השנה:

הַרְחַמֵּן, הוא יַחְדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
לְטוֹבָה וְלִכְרָכָה:

בסוכות:

הַרְחַמֵּן, הוא יָקִים לָנוּ אֶת סִכַּת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת:

בתאומים:

הַרְחַמֵּן,

הוא יְבָרֵךְ הַנִּמּוּלִים לַשְׁמוּנָה, וַיְהִי יָדֵיהֶם וְלִבָּתָם
לֹאֵל אֲמוּנָה, וַיִּזְכּוּ לִרְאוֹת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה, שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים
בַּשָּׁנָה אֲמֵן.

**

(1) עיין במהרי"ל דיסקין קונטרס אחרון אות קנ"ח שהורה בתינוק
שנימול לשלשים לומר בברכת המזון "רך הנימול לשמונה", דלא אתי
לאפוקי כי אם הנימול קודם ח'.